

Jeugdcentrale Ginneken

Door Broeder Bram CFH

De jaren dertig van onze eeuw staan in het geheugen van ouderen gegrift als de periode van de zware economische wereldcrisis. Het bedrijfsleven stortte ineen. Er had een scherpe prijsdaling plaats. Er deed zich een massaverlies aan kapitaal en inkomsten voor. De meeste landen sloten hun grenzen voor nagenoeg alle invoer, ten einde hun eigen economie te beschermen. De werkeloosheid steeg tot ongekende hoogte, ook onder de jongeren. In den lande werden pogingen ondernomen om die jeugdige werkelozen op te vangen.

In een herenhuis aan de Ulvenhoutselaan te Ginneken had rector Van Campen een jeugdcentrale opgericht. Aanvankelijk was het doel de Centrale: het (tijdens het weekend) geven van cursussen aan leiders van De Jonge Wacht en van De Jonge Werkman. In februari 1932 vroeg rector Van Campen aan het hoofdbestuur, enkele broeders beschikbaar te stellen om hem te helpen. Op 10 mei 1932 benoemde het hoofdbestuur Br. Wulfranus Busch en Br. Serafinus van Tilborg. Ze gingen wonen in het Karrestraatsuccursaal en vandaar togen ze elke zaterdag en zondag naar de Jeugdcentrale.

De gang van zaken bevredigde het hoofdbestuur niet: tijdens het weekend raakte het kloosterlijk leven van de twee broeders danig ontregeld. Op 19 februari 1933 viel het besluit, geen broeders meer voor de Jeugdcentrale beschikbaar te stellen. Op 1 juli 1934 kwam het hoofdbestuur, op aandrang van Van Campen, terug op zijn beslissing en zegde hem de hulp van drie broeders toe, die in de Centrale een eigen convent zouden gaan vormen. Op 16 augustus 1934 werden benoemd: Br. Eugenius Bakhuizen (Overste), Br. Pancratius van Ginneken en Br. Innocentius Brugman.

Intussen had de doelstelling van de Centrale een verandering ondergaan: ze was een opvangtehuis voor jeugdige werkelozen geworden, die twee weken in de Centrale verbleven en, op kosten van het Rijk, werkzaamheden in het nabij gelegen Mastbos verrichtten: bomen rooien en planten, paden aanleggen. Het werk van de broeders bestond uit: verzorgen van de maaltijden, handenarbeid- en catechismusles geven, surveilleren tijdens de vrije tijden. Met

het weekend gingen de jonge werkelozen naar huis, wat echter niet wil zeggen, dat de broeders dan niets meer te doen hadden. *"Zaterdags begon er (een; schr.) cursus voor 't Volle leven voor Heren, die Zondagsavonds vertrokken. Daarvoor moesten we koken, tafeldekken, opwassen, zodat we Zondags om 7 uur doodmoe konden gaan zitten. 's Maandags kwamen de jongens weer, en dat alles voor kost en inwoning. Salaris kreeg alleen L. Weterings, broer van Br. Liberatus, als leider van het werk. Het viel niet mee, het was zwaar werk. Dag en nacht. Zaterdags was het soms 1 uur voor we op bed lagen, want het viel niet mee om de cursisten naar bed te krijgen."*

Heel wat broeders zijn in de Centrale werkzaam geweest: Wulfranus Busch, Serafinus van Tilborg, Eugenius Bakhuizen, Pancratius van Ginneken, Innocentius Brugman, Damianus van Dam, Andreas Compiet, Augustinus van den Kerkhof, Carolus Vink, Alphonsus Klijsen, Donatus Janssen, Urbanus van den Akker, Bernardus Omtzigt, Jozef van Baal.

Op 19 augustus 1937 werd laatstgenoemde aangesteld tot Overste; zijn benoeming ging in op 25 augustus. De broeders schijnen in die tijd nogal veel werk gehad te hebben, want een paar maal vroeg Br. Jozef om een vierde broeder, waarop het hoofdbestuur echter niet inging.

Op 28 augustus 1939 kondigde de Nederlandse regering een algemene mobilisatie af. In de Centrale kwamen soldaten te liggen. Op 10 november 1939 trok de Congregatie haar laatste broeder, Br. Jozef, terug.

In de meidagen 1940 kwam er op de Centrale een brandbom terecht, waardoor het gebouw totaal uitbrandde. De Ginnekense Jeugdcentrale werd niet meer opgebouwd.